

ב"ה, גליון ט' סיון תשכ"ה וועד העולמי לזכות את הרבים

כל אחד יקבל על עצמו להחזיר בתשובה לכל הפחות מאה אנשים,
על ידי שיורה לו הדרך האמת ולהוציאו מקליפות הערב רב נזכה להגאולה שלימה בב"א
ירושלים עיה"ק תובב"א

וועד העולמי לזכות את הרבים

ארגון מיוחד שהוא מדריך ומורה דרך למזכי הרבים להרבות כבוד שמים

- ה -

גודל שכרו של המלמד תורה לאחרים, ומזכה את הרבים

במסכת אבות (פ"ה מ"ח), כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. כדי שלא יהיו תלמידיו בג"ע והוא בגיהנם, כדכתיב "כי לא תעזוב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת" והיאך אפשר שמי שהוא חסיד יראה שחת, אלא שאח' צדקת ה' עשה ומשפטיו עם ישראל, כלומר שהשלים וקיים כל התורה הוא וכל ישראל עמו. (פירוש רבינו יונה אבות פ"ה מ"ח)

- ו -

המזכה את הרבים לא יבא לא לידי חטא ולא לידי הרהור

במסכת אבות (פ"ה מ"ח), כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. כשאדם עושה זכות גדול כזה, מדת הדין נותנת לשלם שכר גדול כזה שלא להביא חטא על ידו ולא הרהור עבירה, וזהו שכרו ששכר מצוה מצוה. (פירוש ר"י המוגה מכת"י, על אבות פ"ה מ"ח דרכי לימוד התורה).

- ז -

בסנהדרין צ"ט, וז"ל: אמר רבי אבהו כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו עשה, שנאמר ומטך אשר הכית בו את היאר, וכי משה הכהו והלא אהרן הכהו, אלא לומר לך כל המעשה את חבירו לדבר מצוה מעלה עליו הכתוב כאילו עשה.

וברש"י שם: כאילו עשאו. לאותו דבר מצוה: והלא אהרן הכה. דכתיב (שמות ז) ויאמר אל אהרן קח מטך ונטה

ידך.

- ח -

כל המכניס בריה אחת תחת כנפי השכינה כאילו יצרו ורקמו והביאו לעולם

ובתוספתא הוריות פרק א ז' וז"ל: ומנין שכל השונה פרק אחד לחברו מעלה עליו כתוב כאילו הוא יצרו ורקמו והביאו לעולם שנאמר (ירמיה טז) אם תוציא יקר מזולל כפי תהיה, כאותו הפה שזרק נשמה באדם הראשון כך, כל המכניס בריה אחת תחת כנפי השכינה מעלין עליו כאילו יצרו ורקמו והביאו לעולם.

- ט -

כאלו בראו

ובשהש"ר א. כב וז"ל: כל המכניס בריה אחת לתוך כנפי השכינה, מעלין עליו כאלו הוא בראו, עכ"ל.

- י -

הרוצה לחיות

ואם אינו למוד לקרות ולשנות מה יעשה? ילך ויעשה פרנס על הצבור והוא חי.

(ויק"ר כה א)

- יא -

כעוסק בתורה

העוסק בצרכי צבור כעוסק בתורה.

(ירוש' ברכות ה א)

- יב -

המניח צרכי ציבור כאילו לוקח שוחד

מברכתא היתא עוברת בבאר שבע והיו מניחין צרכי צבור ועוסקים בצרכי עצמן ומכח אותו מעשה מעלה הכתוב כאילו לקחו שוחד.

(ב"ר פ"ה יג)

- יג -

כל טורח הציבור עליו

נתמנה אדם בראש ונוטל טלית לא יאמר לטובתי אני נזקק לא איכפת לי בצבור אלא כל טורח הציבור עליו.

(שמו"ר כז ח)

- יד -

מה אגוז זה חלק וכל מי שעולה לראשו ואינו נותן דעתו האיך יעלה סוף שהוא נופל כך כל מי שהוא מנהיג שררה על הצבור בישראל ואינו נותן דעתו האיך הוא מנהיג את ישראל סוף שהוא נופל.

(שהש"ר ו יז)

- זז -

שבחן של צדיקים

להודיע שבחן של צדיקים כשהם נפטרים מניחין צורך עצמן ועוסקין בצורך צבור.

(ספרי פנחס קלח)

- יז -

הקב"ה ממלא החסרון להעוסק בצרכי ציבור

כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו. נראה לי כי אלו שאין מזכין את הרבים ואין עליהם עול הצבור ואימתא דציבורא הם יכולין להשתדל בתורה עצמן כי אין להם טירדא וביטול הזמן ומונע ומעכב מחמת פחד ואימה, מה שאין כן אלו שעול הצבור עליהם על פי רוב מחמת צרות הלב ומפחד הציבור אין יכולים לעשות שום דבר, נמצא יש להם היזק רב וחסרון וגרעון בהשתלשלות חובות עצמם אך יתברך שמו ברוב רחמיו ממלא להם החסרון, והיינו "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו" רצונו לומר אין גרעון וחסרון בא על ידי זה שמזכה את הרבים. והוא נכון בסייעתא דשמיא.

(ישמח משה)

- יח -

גורם הזכות על ישראל

משה זכה וזיכה את הרבים זכות הרבים תלוי בו. יש לדקדק הלשון "תלוי בו", אך יש לפרש כמו שאמרתי גבי גדעון כתיב "לך בכוחך זה", ואמרתי, בכוחך זה, תיכף כשלמדת סניגוריא עליהם, תיכף נהפך מדת הדין לרחמים, שתיכף כשהצדיק מלמד זכות על האדם, תיכף נהפך מדת הדין לרחמים, וזה שכתב המשנה "משה זכה וזיכה את הרבים", פירוש שמשה היה רגיל תמיד לדבר טוב על ישראל וזיכה אותם תמיד, בזה היה פועל תמיד רחמים על ישראל, וזהו שאמר "זכות הרבים תלוי בו" פירוש הוא היה גורם הזכות על ישראל בזה שזיכה אותם תמיד.

(זרע קודש)

(המשך אי"ה בגליון הבא)